

tet eller andre under Forsvarsministeren hørende Institutioner og Virksomheder“.

Mindretallet tiltræder Ministerens Forslag med Hensyn til, hvad der skal foregaa paa Sessionerne, og hvorledes den hele Ordning skal tilrettelægges, ligesom det er enigt med Ministeren i, at Militærnægternes Tjenestetid skal være den længste, nogen overhovedet kan underkastes indenfor militær Tjeneste, nemlig 20 Maaneder, for at ingen uden alvorlige Samvittighedsskrupler skal benytte sig af Loven, altsaa for at undgaa deres almindelige militære Pligt. I disse Spørgsmaal er vi enige med Ministeren, men det, vi holder paa, er, at enhver, der er vaabenfør, skal møde under Militæretaten, og under den skal han udføre sin Gerning, naar han paa Sessionen er udtaget til Arbejdstropperne eller Sundhedstropperne, eller hvad det ellers kan være, efter at han ved Angivelse af Samvittighedsgrunde har faaet fritagelse for at uddannes i Vaabenbrug. Man skal ikke aabne Muligheden for de mange til at gøre Paastand paa, at de paa Grund af Samvittighedsskrupler ikke ønsker at lade sig uddanne i Vaabenbrug, thi Samvittighedsgrunde kan være relative. Den, der her for Alvor har Samvittighedsskrupler, vil heller ikke føle sig tynget af at ligge inde noget længere, end han kunde være forpligtet til, dersom han underkastede sig de almindelige militære Regler.

Vi ser altsaa saaledes paa Lovforslaget, at man ikke bør gaa bort fra den hidtidige Ordning, men at man tværtimod skal lovliggøre, hvad der administrativt hidtil har været gjort, saa at der indføres lovbestemte Regler for Administrationen at rette sig efter. Følger man Ministeren og lader alle Militærnægtere, af hvad Slags de end er, gaa over til civilt Arbejde, er det mig ikke klart, hvorledes man overhovedet skal faa disse Folk til at udføre det dem paalagte Arbejde. De har protesteret saa stærkt derimod, som det paa nogen Maade kan lade sig gøre. Der er ikke i Lovforslaget nogen som helst Antydning af, hvorledes man har tænkt sig at ordne et saadant civilt Arbejde under den civile Administration, og der foreligger ikke noget som helst om de Bekostninger, det vil medføre. Jeg er bange for, at hvis man fulgte Ministerens Lovforslag, vilde det give Anledning til meget betydelige Udgifter til denne civile Ordning. Der maatte i den Anledning antages en stor Politistyrke, og hvorledes man overhovedet

vilde kunne styre denne Kreds af civile Arbejdere under en civil Administration, er ikke klart, det er der ikke gjort, Rede for.

Jeg mener derfor, det er rettest, at Folketinget ikke her følger Ministeren, men følger Mindretallet og bliver ved den Ordning, som indtil nu er praktiseret, lovliggør den, saa at det er klart for alle, hvad deres Ret er, og hvad deres Pligt er. Da det har vist sig, at der i Fjor kun var en halv Snes Militærnægtere, er der ikke Anledning til at gøre Brud paa den hidtil bestaaende Ordning, og derfor fraraader jeg paa Mindretallets Vegne Ministerens Lovforslag og anbefaler de af Mindretallet stillede Ændringsforslag til Vedtagelse.

**Forsvarsministeren (P. Munch):** Jeg kan kun udtale min Tilfredshed med den Modtagelse, det foreliggende Lovforslag har fundet hos Flertallet i Udvalget. Derimod kan jeg jo ikke nægte, at den Betænkning, der er afgivet af det ærede Mindretal, har fyldt mig med ikke ringe Forbavselse, baade hvad angaar Ændringsforslagenes Indhold og den Begrundelse, man giver af disse. Tanken i Ændringsforslagene er denne, at man skal give Forsvarsministeren Bemyndigelse til at anvende de Folk, der har Samvittighedsskrupler ved militær Virksomhed, til forskelligt Arbejde under Forsvarsministeren — man nævner kun eet Eksempel derpaa, nemlig Orlogsværftet, men tænker ogsaa paa andre Institutioner af civil Karakter under Marineministeriet som Fyrvæsenet, Meteorologisk Institut, Vagervæsenet, og jeg ved ikke, om man ogsaa har tænkt paa Lodsvæsenet, og for Hærens Vedkommende vil der falde ind under de Bestemmelser, her er angivne, en Institution som Geværfabrikken og andre tilsvarende Institutioner. Man foreslaar endvidere, at de Mennesker, der gør saadant Arbejde ved disse Virksomheder, ikke destomindre skal blive under militær Jurisdiktion. Det er altsaa civilt Arbejde ved civile Institutioner, man foreslaar at overføre dem til, men saaledes, at disse civile Institutioner nødvendigvis skal være under Forsvarsministeren, og saaledes, at den militære Jurisdiktion skal bibeholdes.

Om det Forslag, som ærede Udvalgsmedlemmer her har stillet, har jeg sagt i Udvalget, at det er ikke et Forslag, der kan føre til en anvendelig Ordning af denne Sag. Det er af praktiske Grunde uanvendeligt. Hvis man tænker paa Institutioner som Orlogsværftet og Hærens